

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»

Кафедра історії та політичної теорії

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

В.о. завідувача кафедри

Зенкін М.В.

«29» 08 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Спеціальні історичні дисципліни»

Галузь знань	05 Гуманітарні науки
Спеціальність	032 Історія та археологія
Освітній рівень.....	бакалавр
Освітня програма	Соціальна антропологія
Спеціалізації	-
Статус	обов'язкова
Загальний обсяг	5 кредитів ЄКТС (150 годин)
Форма підсумкового контролю	іспит
Термін викладання	6-й семестр
Мова викладання	українська

Викладач: доц. Голубчик Г.Д.

Пролонговано: на 20__/20__ н.р. _____ (_____) «__» 20__ р.
(підпис, ПІБ, дата)

на 20__/20__ н.р. _____ (_____) «__» 20__ р.
(підпис, ПІБ, дата)

Дніпро
НТУ «ДП»
2025

Робоча програма навчальної дисципліни «Спеціальні історичні дисципліни» для бакалаврів освітньо-професійної програми «Соціальна антропологія» спеціальності 032 Історія та археологія / Нац. техн. ун-т. «Дніпровська політехніка», каф. історії та політичної теорії. – Д.: НТУ «ДП», 2025. – 15 с.

Розробник:

Голубчик Ганна Данилівна – доцент, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії та політичної теорії.

Робоча програма регламентує:

- мету дисципліни;
- дисциплінарні результати навчання, сформовані на основі трансформації очікуваних результатів навчання освітньої програми;
- базові дисципліни;
- обсяг і розподіл за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять;
- програму дисципліни (тематичний план за видами навчальних занять);
- алгоритм оцінювання рівня досягнення дисциплінарних результатів навчання (шкали, засоби, процедури та критерії оцінювання);
- інструменти, обладнання та програмне забезпечення;
- рекомендовані джерела інформації.

Робоча програма призначена для реалізації компетентнісного підходу під час планування освітнього процесу, викладання дисципліни, підготовки студентів до контрольних заходів, контролю провадження освітньої діяльності, внутрішнього та зовнішнього контролю забезпечення якості вищої освіти, акредитації освітніх програм у межах спеціальності.

Погоджено рішенням науково-методичної комісії спеціальності 032 «Історія та археологія» (Погоджено рішенням науково-методичної комісії спеціальності 032 «Історія та археологія» (протокол № 5 від 29.08.2025 р.).

ЗМІСТ

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ.....	4
3 БАЗОВІ ДИСЦИПЛІНИ	4
4 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ	4
5 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ	5
6 ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ.....	8
6.1 Шкали	8
6.2 Засоби та процедури.....	8
6.3 Критерії.....	9
7 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	13
8 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ.....	13

1 МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета дисципліни – формування у здобувачів вищої освіти системних знань про спеціальні історичні дисципліни як фундамент історичних досліджень; підготовка здобувачів вищої освіти до самостійного вивчення історичних джерел та організації дослідницької діяльності.

Реалізація мети вимагає трансформації програмних результатів навчання в дисциплінарні та відбір змісту навчальної дисципліни за цим критерієм.

2 ОЧІКУВАНІ ДИСЦИПЛІНАРНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Дисциплінарні результати навчання (ДРН)	
шифр ДРН	зміст
РН3	Знати основні підходи до вивчення вітчизняної та світової історії, принципи і методи історичного пізнання, основні типи і види історичних джерел
РН5	Вміти працювати з письмовими, речовими, етнографічними, усними, архівними та іншими історичними джерелами
РН9	Мати навички організації практичного вирішення питань історичної пам'яті та охорони матеріальної й нематеріальної культурної спадщини України.

3 БАЗОВІ ДИСЦИПЛІНИ

Назва дисципліни	Здобуті результати навчання
Введення в археологію	Знати найважливіші факти історичного минулого українського народу і історії людства загалом, а також мати більш глибокі знання про певний історичний період або проблему
Джерелознавство	Знати основні підходи до вивчення вітчизняної та світової історії, принципи і методи історичного пізнання, основні типи і види історичних джерел.
Історіографія та історіософія	Вміти працювати з письмовими, речовими, етнографічними, усними, архівними та іншими історичними джерелами.

4 ОБСЯГ І РОЗПОДІЛ ЗА ФОРМАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Вид навчальних занять	Розподіл за формами навчання, години							
	денна			вечірня		заочна		
	Обсяг	аудиторні заняття	самостійна робота	аудиторні заняття	самостійна робота	Обсяг	аудиторні заняття	самостійна робота
лекційні	30	30	-	-	-	-	-	-
практичні	-	-	-	-	-	-	-	-
лабораторні	-	-	-	-	-	-	-	-
семінари	30	30	-	-	-	-	-	-
РАЗОМ	150	60	82	-	-	-	-	-

5 ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, години
	ЛЕКЦІЇ	30
РН3, РН9	1. Вступ.	2
	1.1. Предмет і завдання спеціальних галузей історичної науки та спеціальних історичних дисциплін, їх виникнення і розвиток.	
	1.2. Загальна характеристика предметів досліджень спеціальних історичних дисциплін.	
	1.3. Практичне застосування спеціальних історичних дисциплін.	
РН3, РН5, РН9	2. Архівознавство та історична бібліографія	4
	2.1. Предмет і методи архівознавства.	
	2.2. Архівна система та система архівних установ України.	
	2.3. Склад та структура Національного архівного фонду України.	
	2.4. Архівна україніка.	
	2.5. Організація архівних документів та архівне описування.	
	2.6. Історична бібліографія України	
РН3, РН5	3. Дипломатика	2
	3.1. Предмет і завдання дипломатики.	
	3.2. Акт. Класифікація актів.	
	3.3. Репертуар українських актів. Поділ документів. Формуляр документів.	
	3.4. Дипломатичний аналіз.	
	3.5. Усталення сучасного формуляра документів.	
	3.6. Неодипломатика.	
РН3, РН5	4. Текстологія	2
	4.1. Предмет і завдання текстології.	
	4.2. Історія вивчення текстів та основні підходи.	
	4.3. Методи крити тексту.	
РН3, РН5	5. Філігранологія	2
	5.1. Предмет і завдання філігранології, її розвиток.	
	5.2. Знаки на папері.	
	5.3. Історія паперового виробництва в Україні.	
	5.4. Особливості українських філіграней.	
	5.5. Офіційна регламентація філіграней.	
	5.6. Філіграні як історичне джерело.	
РН3, РН5	7. Історична ономастика	2
	7.1. Предмет та завдання ономастики, її основні напрями (лінгвістичний та історичний).	
	7.2. Галузі ономастики.	
	7.3. Ономастичний матеріал у роботі історика.	

PH3, PH5	8. Геральдика, вексилнологія, емблематика	2
	8.1. Герб: поява, розвиток, значення як історичного джерела.	
	8.2. Формальна геральдика: зображення герба і правила його складання, гербовий щит та його топографія, геральдичні закони.	
	8.3. Гербовники як джерела геральдичної інформації.	
	8.4. Геральдична символіка на українських землях: знаки князівської влади; шляхетські герби; територіальна, міська, корпоративна символіка; козацька геральдика.	
	8.5. Національна символіка, її історія. Герби радянської доби і сенс радянської символіки; державний герб України.	
	8.6. Значення і можливості вексилнології.	
	8.7 Предмет і завдання емблематики.	
PH3, PH5	9. Генеалогія.	2
	9.1. Предмет та завдання генеалогії.	
	9.2. Основні поняття та методика генеалогічного дослідження. Генеалогічний рахунок.	
	9.3. Основні джерела вітчизняних генеалогічних студій та особливості роботи з ними.	
PH3, PH5	9. Фалеристика	2
	9.1. Предмет, завдання, методи та прийоми фалеристики.	
	9.1. Історія виникнення та розвитку системи нагород.	
	9.2. Нагородні системи України.	
PH3, PH5	10. Сфрагістика.	2
	10.1. Предмет, завдання, методи та прийоми сфрагістики.	
	10.2. Сфрагістичні знаки та їх функції.	
	10.3. Класифікація сфрагістичних пам'яток.	
	10.4. Різновиди печаток.	
	10.5. Сфрагістичні пам'ятки на українських землях.	
PH3, PH5	11. Нумізматика і боністика	2
	11.1. Основні поняття нумізматики та боністики.	
	11.2. Методи та прийоми нумізматичного та боністичного дослідження.	
	11.3. Початок карбування монети, античні монетні системи та монетна справа в Європі.	
	11.4. Історія обігу грошей на території України.	
PH3, PH5	12. Історична хронологія	2
	12.1. Предмет і завдання історичної хронології. Поняття календаря та ери.	
	12.2. Типи календарних систем. Види ер.	
	12.3. Юліанський і григоріанський календарі.	
	12.5. Датування подій.	
	12.6. Календар на українських землях.	
PH3, PH5	13. Історична метрологія	2
	13.1. Функції метричних систем.	

	13.2. Способи створення давніх мір.	
	13.3. Римська система мір та її вплив на європейські одиниці вимірювання.	
	13.4. Метрична десяткова система.	
	13.5. Основні одиниці мір в Україні.	
PH3, PH5	14. Епістологія, епіграфіка, просопографія, архонтологія	2
	14.1. Предмет і завдання епістології.	
	14.2. Предмет і завдання епіграфіки.	
	14.3. Предмет і завдання просопографії.	
	14.4. Предмет і завдання архонтології.	
PH3, PH5, PH9	15. Спеціальні історичні дисципліни та спеціальні галузі історичної науки в роботі історика (прикладні застосування)	2
	15.1. Містифікації і фальсифікації в історії історичного знання.	
	15.2. Специфіка джерелознавчої критики документів особистого походження.	
	15.3. Використання даних топонімики і ономастики.	
	15.4. Метричні книги в генеалогічних дослідженнях. Генеалогія у вивченні історії сім'ї.	
	15.5. Політичне значення геральдики.	
	ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ	30
	Тематика практичних занять (колоквіуми, семінари, контрольні заходи)	
PH3, PH5, PH9	1. Структура спеціального історичного знання. Актуальні питання спеціальних історичних дисциплін (колоквіум).	2
PH3, PH5, PH9	2. Архіви України. Стандарти опису письмових джерел.	2
PH3, PH5, PH9	3. Практика аналізу документів.	2
PH3, PH5, PH9	4. Практика з текстологічного аналізу документів.	2
PH3, PH5, PH9	5. Контрольна робота за результатами чверті (тест).	2
PH3, PH5	6. Практична робота з використанням прийомів ономастики	2
PH3, PH5	7. Практична робота з використанням прийомів геральдики, вексикології, емблематики.	2
PH3, PH5	8. Практична робота з генеалогічних студій.	4
PH3, PH5	9. Семінарське заняття з фалеристики.	2
PH3, PH5	10. Етапи і прийому сфрагістичного аналізу.	2
PH3, PH5	11. Етапи і приклади нумізматичного і боністичного аналізу	2
PH3, PH5	12. Історична хронологія	2
PH3, PH5	13. Історична метрологія	2
PH3, PH5	14. Епістологія, епіграфіка, просопографія, архонтологія	2
	РАЗОМ	30

6 ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Сертифікація досягнень студентів здійснюється за допомогою прозорих процедур, що ґрунтуються на об'єктивних критеріях відповідно до Положення університету «Про оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти».

Досягнутий рівень компетентностей відносно очікуваних, що ідентифікований під час контрольних заходів, відображає реальний результат навчання студента за дисципліною.

6.1 Шкали

Оцінювання навчальних досягнень студентів НТУ «ДП» здійснюється за рейтинговою (100-бальною) та інституційною шкалами. Остання необхідна (за офіційною відсутністю національної шкали) для конвертації (переведення) оцінок мобільних студентів.

Шкали оцінювання навчальних досягнень студентів НТУ «ДП»

Рейтингова	Інституційна
90...100	відмінно / Excellent
74...89	добре / Good
60...73	задовільно / Satisfactory
0...59	незадовільно / Fail

Кредити навчальної дисципліни зараховуються, якщо студент отримав підсумкову оцінку не менше 60-ти балів. Нижча оцінка вважається академічною заборгованістю, що підлягає ліквідації відповідно до Положення про організацію освітнього процесу НТУ «ДП».

6.2 Засоби та процедури

Зміст засобів діагностики спрямовано на контроль рівня сформованості знань, умінь, комунікації, автономності та відповідальності студента за вимогами НРК до 6-го кваліфікаційного рівня під час демонстрації регламентованих робочою програмою результатів навчання.

Студент на контрольних заходах має виконувати завдання, орієнтовані виключно на демонстрацію дисциплінарних результатів навчання (розділ 2).

Засоби діагностики, що надаються студентам на контрольних заходах у вигляді завдань для поточного та підсумкового контролю, формуються шляхом конкретизації вихідних даних та способу демонстрації дисциплінарних результатів навчання.

Засоби діагностики (контрольні завдання) для поточного та підсумкового контролю дисципліни затверджуються кафедрою.

Види засобів діагностики та процедур оцінювання для поточного та підсумкового контролю дисципліни подано нижче.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	процедури	засоби діагностики	процедури
лекції	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдання під час лекцій	комплексна контрольна робота (ККР)	визначення середньозваженого результату поточних контролів; письмова екзаменаційна робота
практичні	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдань під час практичних занять		
	або індивідуальне завдання	виконання завдань під час самостійної роботи		

семінари	індивідуальне завдання	виконання завдань під час самостійної роботи		
----------	------------------------	--	--	--

Під час поточного контролю лекційні заняття оцінюються шляхом визначення якості виконання контрольних конкретизованих завдань. Практичні заняття оцінюються якістю виконання індивідуального завдання.

Якщо зміст певного виду занять підпорядковано декільком складовим, то інтегральне значення оцінки може визначатися з урахуванням вагових коефіцієнтів, що встановлюються викладачем.

За наявності рівня результатів поточних контролів з усіх видів навчальних занять не менше 60 балів, підсумковий контроль здійснюється без участі студента шляхом визначення середньозваженого значення поточних оцінок.

Незалежно від результатів поточного контролю кожен студент під час екзамену має право виконувати письмову екзаменаційну роботу, яка містить завдання, що охоплюють ключові дисциплінарні результати навчання.

Кожен екзаменаційний білет містить 5 питань для розгорнутої відповіді.

Значення оцінки за виконання екзаменаційної роботи визначається середньою оцінкою складових (конкретизованих завдань) і є остаточним.

6.3 Критерії

Реальні результати навчання студента ідентифікуються та вимірюються відносно очікуваних під час контрольних заходів за допомогою критеріїв, що описують дії студента для демонстрації досягнення результатів навчання.

Для оцінювання виконання контрольних завдань під час поточного контролю лекційних і практичних занять в якості критерію використовується коефіцієнт засвоєння, що автоматично адаптує показник оцінки до рейтингової шкали:

$$O_i = 100 a/m,$$

де a – число правильних відповідей або виконаних суттєвих операцій відповідно до еталону рішення; m – загальна кількість запитань або суттєвих операцій еталону.

Індивідуальні завдання та комплексні контрольні роботи оцінюються експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

Зміст критеріїв спирається на компетентнісні характеристики, визначені НРК для бакалаврського рівня вищої освіти.

Загальні критерії досягнення результатів навчання для 6-го кваліфікаційного рівня за НРК

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
<i>Знання</i>		
♦ концептуальні наукові та практичні знання, критичне осмислення теорій, принципів, методів і понять у сфері професійної	Відповідь відмінна – правильна, обґрунтована, осмислена. Характеризує наявність: <ul style="list-style-type: none"> - концептуальних знань; - високого ступеню володіння станом питання; - критичного осмислення основних теорій, принципів, методів і понять у навчанні та професійній діяльності 	95-100
	Відповідь містить негрубі помилки або описки	90-94

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
діяльності та/або навчання	Відповідь правильна, але має певні неточності	85-89
	Відповідь правильна, але має певні неточності й недостатньо обґрунтована	80-84
	Відповідь правильна, але має певні неточності, недостатньо обґрунтована та осмислена	74-79
	Відповідь фрагментарна	70-73
	Відповідь демонструє нечіткі уявлення студента про об'єкт вивчення	65-69
	Рівень знань мінімально задовільний	60-64
	Рівень знань незадовільний	<60
Уміння/навички		
♦ поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички, майстерність та інноваційність на рівні, необхідному для розв'язання складних спеціалізованих задач і практичних проблем у сфері професійної діяльності або навчання	Відповідь характеризує уміння: - виявляти проблеми; - формулювати гіпотези; - розв'язувати проблеми; - обирати адекватні методи та інструментальні засоби; - збирати та логічно й зрозуміло інтерпретувати інформацію; - використовувати інноваційні підходи до розв'язання завдання	95-100
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності з негрубими помилками	90-94
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації однієї вимоги	85-89
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації двох вимог	80-84
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації трьох вимог	74-79
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності, але має певні неточності при реалізації чотирьох вимог	70-73
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання в практичній діяльності при виконанні завдань за зразком	65-69
	Відповідь характеризує уміння/навички застосовувати знання при виконанні завдань за зразком, але з неточностями	60-64
	рівень умінь/навичок незадовільний	<60
Комунікація		
♦ донесення до фахівців і нефахівців	Вільне володіння проблематикою галузі. Зрозумілість відповіді (доповіді). Мова:	95-100

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
інформації, ідей, проблем, рішень, власного досвіду та аргументації; ♦ збір, інтерпретація та застосування даних; ♦ спілкування з професійних питань, у тому числі іноземною мовою, усно та письмово	<ul style="list-style-type: none"> - правильна; - чиста; - ясна; - точна; - логічна; - виразна; - лаконічна. Комунікаційна стратегія: <ul style="list-style-type: none"> - послідовний і несуперечливий розвиток думки; - наявність логічних власних суджень; - доречна аргументації та її відповідність відстоюваним положенням; - правильна структура відповіді (доповіді); - правильність відповідей на запитання; - доречна техніка відповідей на запитання; - здатність робити висновки та формулювати пропозиції 	
	Достатнє володіння проблематикою галузі з незначними хибами. Достатня зрозумілість відповіді (доповіді) з незначними хибами. Доречна комунікаційна стратегія з незначними хибами	90-94
	Добре володіння проблематикою галузі. Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано три вимоги)	85-89
	Добре володіння проблематикою галузі. Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано чотири вимоги)	80-84
	Добре володіння проблематикою галузі. Добра зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано п'ять вимог)	74-79
	Задовільне володіння проблематикою галузі. Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та доречна комунікаційна стратегія (сумарно не реалізовано сім вимог)	70-73
	Часткове володіння проблематикою галузі. Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано дев'ять вимог)	65-69
	Фрагментарне володіння проблематикою галузі.	60-64

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
	<p>Задовільна зрозумілість відповіді (доповіді) та комунікаційна стратегія з хибами (сумарно не реалізовано 10 вимог)</p> <p>Рівень комунікації незадовільний</p>	
<i>Відповідальність і автономія</i>		
<ul style="list-style-type: none"> ◆ управління складною технічною або професійною діяльністю чи проектами; ◆ спроможність нести відповідальність за вироблення та ухвалення рішень у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах; ◆ формування суджень, що враховують соціальні, наукові та етичні аспекти; ◆ організація та керівництво професійним розвитком осіб та груп; ◆ здатність продовжувати навчання із значним ступенем автономії 	<p>Відмінне володіння компетенціями менеджменту особистості, орієнтованих на:</p> <p>1) управління комплексними проектами, що передбачає:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дослідницький характер навчальної діяльності, позначена вмінням самостійно оцінювати різноманітні життєві ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію; - здатність до роботи в команді; - контроль власних дій; <p>2) відповідальність за прийняття рішень в непередбачуваних умовах, що включає:</p> <ul style="list-style-type: none"> - обґрунтування власних рішень положеннями нормативної бази галузевого та державного рівнів; - самостійність під час виконання поставлених завдань; - ініціативу в обговоренні проблем; - відповідальність за взаємовідносини; <p>3) відповідальність за професійний розвиток окремих осіб та/або груп осіб, що передбачає:</p> <ul style="list-style-type: none"> - використання професійно-орієнтованих навичок; - використання доказів із самостійною і правильною аргументацією; - володіння всіма видами навчальної діяльності; <p>4) здатність до подальшого навчання з високим рівнем автономності, що передбачає:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ступінь володіння фундаментальними знаннями; - самостійність оцінних суджень; - високий рівень сформованості загальнонавчальних умінь і навичок; - самостійний пошук та аналіз джерел інформації 	95-100
	Упевнене володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано дві вимоги)	90-94
	Добре володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано три вимоги)	85-89
	Добре володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано чотири вимоги)	80-84
	Добре володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано шість вимог)	74-79
	Задовільне володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано сім вимог)	70-73

Опис кваліфікаційного рівня	Вимоги до знань, умінь/навичок, комунікації, відповідальності і автономії	Показник оцінки
	Задовільне володіння компетенціями менеджменту особистості (не реалізовано вісім вимог)	65-69
	Рівень відповідальності і автономії фрагментарний	60-64
	Рівень відповідальності і автономії незадовільний	<60

7 ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Використовуються лабораторне та мультимедійне обладнання; дистанційна платформа Microsoft Teams.

8 РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

8.1. Література:

1. Архівознавство / за заг. ред. Я. Калакури, І. Матяш. – К. : КМ Академія, 2002. – 356 с.
2. Бондаренко Г.В. Спеціальні історичні дисципліни: навчальний посібник. – Луцьк : Вежа-Друк, 2015. – 424 с.
3. Воронов В.І. Спеціальні історичні дисципліни : підручник. – Дніпро : Ліра, 2019. – 160 с.
4. Гломозда К.Ю., Яневський Д.Б. Історичні гербові відзнаки та прапорові барви України // УІЖ. – 1990. – №. 4. – С. 43–55.
5. Горохівський П.І. Спеціальні історичні дисципліни: Курс лекцій: Навч. посіб. для студентів денної форми навчання. – Умань : Софія, 2010. – 268 с.
6. Драчук В.С. Системы знаков Северного Причерноморья: тамгообразные знаки северопонтийской перифирии античного мира первых веков нашей эры. – К. : Наук. думка, 1975. – 176 с.
7. Історична бібліографія: Курс лекцій і методичних матеріалів для магістрів історичного факультету / Укл.: Казьмирчук Г.Д. – К. : УкрСІЧ, 2013. – 183 с.
8. Калакура Я. Структура спеціальних історичних дисциплін як підсистема історичної науки. – Режим доступу : <http://history.org.ua/JournALL/sid/11/1/2.pdf>
9. Климишин І.А. Календар природи і людини. – К. : Вища школа, 1975. – 178 с.
10. Маринченко Г.М. Спеціальні історичні дисципліни. – Миколаїв : МНУ, 2018. – 160 с.
11. Панашенко В.В. Палеографія українського скоропису другої пол. XVII ст.: (на матеріалах Лівобережної України). – К. : Наук. думка, 1974. – 111 с.
12. Перехрест О. Г. Історична хронологія: навч. посібник. – Черкаси : Віддуння, 1999. – 144 с.
13. Сокирко О.Г. Українська кирилична палеографія XI–XVIII ст.: навч. Посіб. для студентів іст. спеціальностей. – К. : Олег Філюк, 2016. – 141 с.
14. Спеціальні історичні дисципліни : навч.-метод. комплекс / упор. В.В. Карпенко, І.І. Кривошея. – Умань : Жовтий О.О., 2016. – 94 с.
15. Спеціальні історичні дисципліни: довідник: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / І. Н. Войцехівська (кер. авт. кол.), В. В. Томазов, М. Ф. Дмитрієнко [та ін.] – К. : Либідь, 2008. – 520 с.
16. Стрельський В., Титаренко П. Історія календаря. – К. : Знання, 1975. – 48 с.

17. Титаренко П. Історія календаря в Росії і Україні в зв'язку з загальною історією календарів. – К. : Знання, 1972. – 72 с.
18. Хрестоматія з архівознавства: навч. посіб. для студ. іст. спец. вищ. навч. закл. / упоряд.: Г. В. Боряк, І. Б. Матяш, Р. Я. Пиріг. – К. : КМ Академія, 2003. – 408 с.
19. Шпак Ю. Козацькі літописи як прототексти. – Режим доступу : core.ac.uk/display/144153410
20. Яременко М. В. Спеціальні історичні дисципліни: навч. посіб. для студ. істор. спеціальностей. – К. : Аграр Медіа Груп, 2010. – 197 с.

8.2. Інтернет-ресурси:

1. Інститут історії України НАН України. Е-джерела: електронний корпус публікацій документів і пам'яток : www.resource.history.org.ua
2. Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України. Офіційний сайт: www.archeos.org.ua
3. Офіційний сайт Державної архівної служби України : www.archives.gov.ua
4. Українське геральдичне товариство. Офіційний сайт: uht.org.ua

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Спеціальні історичні дисципліни» для бакалаврів освітньо-професійної програми «Соціальна антропологія» зі спеціальності 032 Історія та археологія

Розробник:
Ганна Данилівна Голубчик

В редакції автора

Підготовлено до виходу в світ
у Національному технічному університеті
«Дніпровська політехніка».
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 1842
49005, м. Дніпро, просп. Д. Яворницького, 19